

स्थूला निहन्ति चेवायुः स्रज्या खल्यमतिं हरेत् ।
 पूजाफलं लाञ्छितया निष्फलं लाञ्छनं विना ।
 कपिला चित्तवैकल्यं नेत्ररोगश्च कर्तुरा ॥
 भस्मा भङ्गकरौ ज्ञेया बहुचक्राप्रमानताम् ।
 लज्जान्तरहीना च देवचक्रा वियोगताम् ॥
 दृष्टुं कलत्रघ्नी दृष्टुं कलत्रा सुतान् हरेत् ।
 संलम्बचक्रा त्वसुखं बहुचक्रा महागदम् ॥
 भयचक्रा तु दारिद्र्यं सर्वनाशं त्वधोमुखी ।
 कुठादिकं शालग्रामसुखी विधमा विविधापदम् ॥
 विद्वतावर्तनाभिश्च विकारान् कुरुते बहून् ।
 वंशच्छेदो गृहस्थानां नारसिंहा प्रजायते ॥
 रेखाकौ दुःखदात्री च यथा स्रज्या तथा
 सुखम् ।
 यथा क्षिप्रान्तया लक्ष्मीरुहिभेदादतः शृङ्ख ॥
 लक्ष्मीहरिः स विज्ञेयो यत्र पद्मं सचक्रकम् ।
 केवला वनमाला वा गृहस्थानामभीष्टदः ॥१॥
 वासुदेवः स विज्ञेयो यद्द्वारं चक्रयुगमकम् ।
 निरन्तरं समं चापि स श्वेतः पापनाशनः ॥२॥
 सङ्कर्षणः स विज्ञेयः प्राक् पञ्चाक्षरयुगमकम् ।
 संलम्बपूर्वभागस्थं मन्दनः सुशोभनः ॥३॥
 प्रदुम्बः स्रज्यचक्रः स्याच्छिद्रं दीर्घं विचित्रितम् ।
 सुस्थिरान्तर्बहिःशिद्रं पीत इष्टप्रदायकः ॥४॥
 अनिरुद्धस्तु नीलाभो वतुलखातिशोभनः ।
 रेखाद्वयस्तु तद्द्वारि एष्टं पद्मेन लाञ्छितम् ॥५॥
 केशवः स तु विज्ञेयस्तेन वा ह्यथमेव वा ।
 प्राग्वा पञ्चाक्ष चक्रं स्यात् चतुष्कोणः स भाग्य-
 क्रतु ॥६॥
 नारायणः श्यामवर्णः नाभौ चक्रं तथोन्नतम् ।
 दीर्घरेखासमायुक्तं दक्षिणे शुषिरं पृथु ॥७॥
 हरिरूपा शिला सा स्यादयस्या ऊर्ध्वं सुखं
 भवेत् ।
 हरिवदृष्टयते द्वारं भुक्तिमुक्तिप्रदा तु सा ॥८॥
 परमेष्ठो स विज्ञेयः पद्मचक्रान्वितस्तु यः ।
 विस्वाकृतिश्च शुक्राभः एष्टे च शुषिरं महत् ॥९॥
 विष्णुस्तु कृष्णवर्णः स्यात् स्थूलचक्रे सुशोभने ।
 द्वारोपरि तथा रेखा दृश्यते मध्यदेशतः ॥१०॥
 नारसिंहस्तु कपिलः पृथुचक्रो दृष्टुं सुखः ।
 जयो वा पञ्च वा तत्र विन्दुवो गृह्णीत न
 सत् ॥११॥
 कपिलो नरसिंहस्तु गुडलाक्षानिभो भवेत् ।
 स्थूलचक्रद्वयं मध्ये द्वारे रेखा सुशोभना ॥१२॥
 महाशुभिंहो विज्ञेयः पूर्वोत्तरेक्षणेयुतः ।
 रेखाश्च केशराकारा सुखं दीर्घं भयानकम् ॥१३॥
 लक्ष्मीशुभिंहो विज्ञेयश्चतुश्चक्रः सविन्दुकः ।
 पूर्वोत्तरेक्षणेयुतो वनमालाविराजितः ॥१४॥
 वराहोऽसौ शक्तिर्लिङ्गे चक्रं च विधमे तथा ।
 इन्द्रनीलनिभः स्थूलक्षिरेखालाञ्छितो भवेत् ॥१५॥
 पृथ्वीवाराहनाभौ सा या वराहाकृतिः शिला ।
 आभुम्या चैव रेखेका गतराज्यप्रदायिका ॥१६॥
 मत्स्याख्या सा शिला ज्ञेया विन्दुत्रयविभूषिता ।
 कोम्याङ्गा राखणिभा दीर्घा सा भुक्ति-
 मुक्तिदा ॥१७॥

कूर्माख्या तु शिला एष्टे वर्चुला चोन्नता भवेत् ।
 हरितं वर्णमायुक्तं कौस्तुभेन च चिह्नितम् ॥
 शिलाकूर्मः स विज्ञेयः कूर्माकारस्तु यो भवेत् ।
 चक्राङ्कितः तथा वृत्ता पूजिता सा पदप्रदा ॥१८॥
 हयग्रीवोऽङ्गुष्ठाकारा रेखा चक्रा समीपगा ।
 बहुविन्दुसमायुक्तं एष्टं नीरदनीलकम् ॥१९॥
 ज्ञेयः सौम्यहयग्रीवो हयग्रीवासमा शिला ।
 दीर्घया लेखया युक्ता रेखा वा तादृशी
 भवेत् ॥२०॥
 हयग्रीवः स विज्ञेयो सुखं यस्य हयाकृतिः ।
 पद्माकृति भवेदापि साक्षमां शिरस्तथा ॥२१॥
 वैकुण्ठस्तिलवर्णाभश्चक्रमेकं तथा ध्वजम् ।
 द्वारोपरि तथा रेखा पूण्याकारा सुशोभना ॥२२॥
 श्रीधरस्तु तथा देवाङ्कितो वनमालया ।
 कदम्बकुसुमाकाररेखापञ्चकभूषितः ॥२३॥
 वामनः स तु विज्ञेयो योऽतिदृक्स्वस्व वतुलः ।
 अतसीकुसुमप्रस्थो विन्दुना परिशोभितः ॥२४॥
 दधिवामननामा तु ऊर्ध्वाधश्चक्रसंयुतः ।
 महादुतिरतिदृक्स्वः सुभिचः जैमदायकः ॥२५॥
 सुदर्शनस्तथा देवः श्यामवर्णो महादुतिः ।
 वामपार्श्वे तथा चक्रं रेखेकैव तु दक्षिणे ॥२६॥
 सहस्रार्जुननामासौ नानारेखाभयो भवेत् ।
 चक्राकारा यन्त्रपङ्क्तिः स नष्टप्रदायकः ॥२७॥
 स्थूलो दामोदरो यस्य मध्ये चक्रं प्रतिष्ठितम् ।
 दूर्वाभं द्वारसङ्कीर्णः पीतरेखा धनप्रदः ॥२८॥
 राधादामोदरो ज्ञेय ऊर्ध्वाधश्चक्रवर्जितम् ।
 नातिदीर्घसुखं मध्ये लम्बर रेखा स भोगदः ॥२९॥
 दामोदरः स विज्ञेयो यश्चक्रद्वयलाञ्छितः ।
 स्रज्यां भवेच्च विवरं पूजितः सुखदः सदा ॥३०॥
 अनन्तो बहुवर्णः स्यान्नागभोगेन चिह्नितः ।
 अनेकचक्रसंभिन्नः सर्वैकात्मफलप्रदः ॥३१॥
 पुरुषोत्तमनामासौ यस्य दिक्षु विदिक्षु च ।
 ऊर्ध्वाध्यास्थानि दृश्यन्ते पुरुषार्थफलप्रदः ॥३२॥
 योगेश्वरः स विज्ञेयो लिङ्गं यस्य शिरोगतम् ।
 ब्रह्महत्यादिपापानां नाशको योगसिद्धिदः ॥३३॥
 पद्मनाभस्तथा रक्तः पङ्कजचक्रसंयुतः ।
 तुलस्या पूजितो नित्यं दरिद्रस्त्रीश्वरो भवेत् ॥३४॥
 रश्मिज्वालो हरिण्याक्षश्चन्द्राभः स्फटिको-
 पमः ।
 अथवा जायते नानाखण्डरेखाभिरन्वितः ॥३५॥
 गरुडः स तु विज्ञेयो मध्ये पञ्चद्वयान्वितः ।
 सुदीर्घा दृश्यते रेखा स सर्पविघनाशकः ॥३६॥
 जनार्दनः स विज्ञेयः केवलानि स्फुटानि च ।
 यस्योदरे तु चक्राणि चत्वारि पिष्टवृत्तिप्रदम् ॥३७॥
 लक्ष्मीनारायणो ज्ञेयो वनमालाङ्कितोदरः ।
 स्रज्यद्वारश्चतुश्चक्रो भुक्तिमुक्तिप्रदायकः ॥३८॥
 हृषीकेशः स विज्ञेयो योऽहं चन्द्राकृतिर्भवत् ।
 तमभ्यर्च्य लभेत् स्वर्गं विषयांश्च समीहितान् ॥
 २९॥
 लक्ष्मीनरहरिर्ज्ञेयः कृष्णवर्णः सविन्दुकः ।
 वामपार्श्वे समे चक्रे गृहस्थाभीष्टदायकः ॥३०॥
 त्रिविक्रमस्तु विज्ञेयः श्यामवर्णो महादुतिः ।

वामपार्श्वे चक्रयुगमेकरेखा तु दक्षिणे ॥३१॥
 कृष्णो ज्ञेयः शिला कृष्णा सचक्रा वा विच-
 क्रिकाः ।
 प्रदक्षिणावर्तकृतवनमालाविभूषिता ॥३२॥
 चतुर्मुखः स विज्ञेयो दे चक्रे मध्यदेशतः ।
 चतस्रः पार्श्वगा रेखा वेदशास्त्रागमप्रदः ॥३३॥
 विष्णोर्भेदा इमे प्रोक्ता अन्येवावाहयेद्वरिम् ।
 विसर्जयेच्च पूजान्ते प्रतिष्ठां नात्र कारयेत् ॥३४॥
 शालग्रामाः समाः पूण्या समेषु हितयं न हि ।
 असमा नैव पूष्यन्ते एकः पूष्यतमो मतः ॥
 शिला दादृश यो नित्यं भक्त्या संपूजयेन्नरः ।
 दिने दिने धर्मवृद्धिः पापनाशश्च जायते ॥
 शालग्रामशिलां यस्तु भक्त्या संपूजयेन्नरः ।
 शतं दिनानि यस्मिन् कृतः कामः स सिध्यति ॥३५॥
 शालग्रामा मत्स्वरूपाः शृङ्ख तेषान् लज्जन्म् ।
 यत्सेवनाद्भवेद्विद्विह लोके परत्र च ॥
 शिवनाभः स विज्ञेयः सलिङ्गाकारताङ्गतः ।
 खयम्भुलिङ्गाकृतिमान् मन्त्रसिद्धिविधायकः ॥३६॥
 त्र्यम्बकः स तु विज्ञेयो यो विन्दुत्रयभूषितः ।
 शूलाकारा तथा रेखा गतपुंस्तदायकः ॥३७॥
 धूर्जटिः स तु विज्ञेयो यत्र रेखा जटासमा ।
 तिस्रो यत्र प्रदृश्यन्ते सोऽर्चितो ज्ञानदायकः ॥३८॥
 शम्भस्तु पाखरो ज्ञेयो विन्दुलव्यास्तु मस्तके ।
 विस्वप्रमाणस्तेनैव पूजितः स्त्रीवशङ्करः ॥३९॥
 ईश्वरः स तु विज्ञेयो रक्तो विन्दुस्तु मस्तके ।
 एकचक्रो द्विचक्रो बाष्पान्तरेऽधश्च गोपदम् ॥४०॥
 मृदुलव्यः स विज्ञेयः खल्यमृदुलविनाशकः ।
 अधश्चक्रं तदूर्ध्वं श्वेतरेखा त्रिभूलवान् ॥४१॥
 चन्द्रशेखरनामासावर्धचन्द्राकृतिस्तु के ।
 मध्ये चक्रद्वयं तस्य सेवनाद्रोगनाशनम् ॥४२॥
 रुद्रः स एव विज्ञेयः कपिलो मृद्वि रक्षितः ।
 चक्रमध्ये भवेद्रेखा मारयेद्द्रिपुसन्ततिम् ॥४३॥
 शालग्रामानयो वक्ष्ये शक्तिकौटुसमुद्भवान् ।
 येषां पूजनतो देवी भवानो सुप्रसीदति ॥
 श्रीविद्या सा तत्वे चक्रमूर्ध्वं कृचं प्रदृश्यते ।
 वाह्ये घट्टाङ्कितो मूर्ध्वा क्षिप्रः श्यामाखिले-
 ददा ॥४४॥
 महाकाली तु सा ज्ञेया योनिचिह्नसमन्विता ॥४५॥
 द्विच्छिद्राद्या सर्वशिला त्रिकोणेनाङ्किता च या ।
 यदायुधाकृतिश्चोर्ध्वं तां देवीं तत्र निर्दिशेत् ॥
 देवीशिला सचक्रा या दक्षमार्गेण तां यजेत् ।
 सार्चित्वा वाममार्गेण लोकद्वयसुखावहा ॥
 या चक्ररक्षिता देवी शिला तां वामतोऽर्च-
 येत् ।
 सर्पकार्थेण विप्राणां नगमां चोभक्तवैत् ॥४६॥
 सौरीशिला दुर्लभेव प्रायः कलियुगे सुराः ।
 स्फटिकाभा भवेत् सा तु चर्मसुक्ता विसृजति ॥
 तुलस्योर्ध्वं स्थिते वङ्गं साभिधित्ता प्रवर्धयम् ।
 कुरुते शपथे भिक्षा कृते स्यात्कुलकारिका ॥४७॥
 गणेशः स तु विज्ञेयः खल्यगुष्ठाङ्कितो भवेत् ।
 शुखाकारा शिला वापि गजाननसमापि वा ॥४८॥
 यस्या मध्ये महचक्रं स्रज्यचक्रश्च यद्विधिः ।